

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бунякіна Валентина Леонідовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 12 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII, підпункту 1 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, абзаців першого, другого пункту 5, пункту 15 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII

м. К и ї в
2 березня 2020 року
№ 45-1(II)/2020

Справа № 3-26/2020(44/20)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого, доповідача,
Касмініна Олександра Володимировича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бунякіна Валентина Леонідовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 12 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII (Відомості Верховної Ради України,

2014 р., № 20–21, ст. 745), підпункту 1 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40), абзаців першого, другого пункту 5, пункту 15 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII зі змінами (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40–41, ст. 379).

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Бунякін В.Л. із клопотанням визнати такими, що не відповідають статті 8, частинам першій, п'ятій статті 17, статті 21, частинам другій, третій статті 22, статті 46 Конституції України (є неконституційними), положення абзаців першого, другого пункту 5, пункту 15 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII зі змінами (далі – Закон № 580), пункту 12 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII (далі – Закон № 1166) до внесення змін Законом № 580, підпункту 1 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (далі – Закон № 76) до внесення змін Законом № 580.

Положеннями абзаців першого, другого пункту 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 580 визнано таким, що втратив чинність, Закон України „Про міліцію“ від 20 грудня 1990 року № 565–XII зі змінами (далі – Закон № 565).

Відповідно до положень пункту 15 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 580, зокрема, за колишніми працівниками міліції, у тому

числі пенсіонерами, а також членами їхніх сімей, іншими особами зберігаються пільги, компенсації і гарантії, передбачені Законом № 580 для колишніх поліцейських, членів їхніх сімей, інших осіб.

Пунктом 12 розділу II Закону № 1166 до внесення змін Законом № 580 у статті 22 Закону № 565 частину четверту викладено у такій редакції: „Працівникам міліції та членам їх сімей надається 50-відсоткова знижка плати за користування житлом та комунальними послугами, за паливо в межах норм, встановлених законодавством“; частини шосту та сьому викладено у такій редакції: „За працівниками міліції, звільненими зі служби за віком, хворобою або вислугою років, зберігається право на пільги згідно з цим Законом.

Пільги, передбачені частинами четвертою, п'ятою цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України“.

Положеннями підпункту 1 пункту 1 розділу I Закону № 76 до внесення змін Законом № 580 внесено зміни до частини сьомої статті 22 Закону № 565, яку було викладено у такій редакції: „Установити, що пільги, передбачені частинами четвертою, п'ятою та шостою цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України“.

Із матеріалів справи вбачається, що Бунякіну В.Л. з 1 квітня 1999 року була призначена пенсія за вислугу років відповідно до Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–XII.

Державною податковою адміністрацією України 5 серпня 2004 року Бунякіну В.Л. була видана довідка, згідно з якою він та члени його сім'ї відповідно до статті 22 Закону № 565 мали знижку плати за користування

житлом та комунальними послугами, за паливо в межах норм, встановлених законодавством.

Бунякін В.Л. 20 вересня 2018 року звернувся до Управління соціального захисту населення Соборної районної у місті Дніпрі ради (далі – Управління) із заявою про надіслання постачальникам комунальних послуг документів, які підтверджують наявність у нього та членів його сім'ї довічного права на пільги, у чому Управління відмовило йому листом.

Вказану відмову Управління, зокрема, Бунякін В.Л. оскаржив до Дніпропетровського окружного адміністративного суду, який рішенням від 1 лютого 2019 року відмовив йому у задоволенні позову.

Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 1 лютого 2019 року автор клопотання оскаржив до Третього апеляційного адміністративного суду, який постановою від 20 червня 2019 року його апеляційну скаргу залишив без задоволення, а рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду – без змін. Вказані рішення судів Бунякін В.Л. оскаржив до Верховного Суду, який ухвалою від 15 серпня 2019 року відмовив у відкритті касаційного провадження.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення законів звужують „досягнутий рівень соціального захисту пенсіонерів податкової міліції“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів

суспільного інтересу (частина друга); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

В аспекті порушених у конституційній скарзі питань та з урахуванням положень пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ остаточним судовим рішенням у справі Бунякіна В.Л. є постанова Третього апеляційного адміністративного суду від 20 червня 2019 року.

Конституційна скарга Бунякіна В.Л. надійшла до Секретаріату Конституційного Суду України 3 лютого 2020 року, тобто строк її подання пропущено.

Бунякін В.Л. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням поновити пропущений строк подання конституційної скарги та розглянути його справу із мотивів суспільного інтересу, проте Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що підстав для визнання розгляду його конституційної скарги необхідним із вказаних мотивів у розумінні частини другої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ немає.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що автор клопотання не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а його конституційна скарга є такою, що подана з порушенням встановленого цим законом строку.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бунякіна Валентина Леонідовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 12 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII, підпункту 1 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, абзаців першого, другого пункту 5, пункту 15 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**